

Tikai Liliāna

Liliāna negribēja būt vienīgā audzēkne Jauno sieviešu biedrībā.

Mikaela Vilkinsa
(Stāsts ir balsfīts uz patiesiem notikumiem)

Šodien bija Liliānas pēdējā diena Sākumskolā. Liliānai pietrūks pārējo Sākumskolas bērnu. Sākumskolā bija tikai trīs bērni — divas jaunākas meitenes un viņas mazais brālis Maikls.

„Kā tu jūties, pārejot uz Jauno sieviešu klasi?” jautāja viņas Sākumskolas skolotāja.

„Es nevaru sagaidīt, kad varēšu pievienoties nodarbībās vecākām meitenēm!” atbildēja Liliāna.

„Man prieks, ka esi sajūsmā,” teica skolotāja. „Kas vēl būs kopā ar tevi Jauno sieviešu biedrībā?”

Liliāna domāja par vecākām meitenēm bīskapijā. Samera un Kova bija tikko pabeigušas vidusskolu. Un Melvinas ģimene pārcēlās uz dzīvi citur. Pagaidiet. Tad jau palika . . . tikai Liliāna.

Kāda būs viņas Jauno sieviešu biedrība? Tikai skolotājas un viņa? Tas varētu būt neveikli un vientuļi. Domājot par to, Liliāna sāka satraukties. Viņa sarauca pieri. Viņa negribēja būt vienīgā audzēkne Jauno sieviešu biedrībā.

Visu atlikušo dienu Liliāna domāja par to, ka būs vienīgā jaunā sieviete. Vakariņās viņa knapi pieskārs savam ēdienam. Viņa nomurmināja, kad pienāca viņas kārta lasīt ģimenes Svēto Rakstu studiju laikā.

Mamma nolika viņas Svētos Rakstus malā. „Kas noticis?” viņa vaicāja.

Liliāna nopūtās. „Es būšu gaužām viena Jauno sieviešu biedrībā!”

Mamma apsēdās tuvāk Liliānai. Viņa apskāva Liliānu. „Nebūs viegli,” viņa teica. „Kā mēs varam tev palīdzēt?”

Liliāna mirklīti padomāja. „Varbūt mēs varam lūgt par to, lai uz šo bīskapiju pārceltos vēl kāda meitene? Un varbūt tētis var man iedot svētību.”

Tētis pasmaidīja. „Tās visas ir lieliskas idejas.”

Ģimene noietās ceļos lūgšanā. „Debesu Tēv,” Liliāna sāka lūgt, „esmu priecīga, ka varu pāriet uz Jauno sieviešu biedrību. Es negribu tur būt vienīgā meitene, taču ja tā ir Tava griba, tad viss kārtībā. Lūdzu, dari man zināmu, ko es varu izdarīt, lai justos labāk. Un, ja Tu vēlies iedvesmot kādu ģimeni ar meiteni manā vecumā pārcelties uz mūsu bīskapiju, tas arī būtu lieliski.”

Pēc lūgšanas tētis uzlika savas rokas uz viņas galvas. „Es došu tev svētību, lai tu sajustu mieru, pārejot uz Jauno sieviešu biedrību,” teica tētis. „Debesu Tēvs tevi svētīs, kad tu lūgsi pēc Viņa palīdzības.”

Liliāna patiesi sajuta mieru. Viņa vēl nezināja, ko varētu darīt, lai padarītu pāriešanu uz Jauno sieviešu biedrību vieglāku. Taču viņa zināja, ka Debesu Tēvs viņai palīdzēs.

Svētdienā Liliāna joprojām bija nedaudz satraukusies. Tad viņa atcerējās mieru, ko izjuta pēc tam, kad tētis viņai bija devis svētību. Viņa zināja, ka viss būs kārtībā.

Vakarēdiena sanāksmē bīskaps paziņoja, ka par Jauno sieviešu biedrības prezidenti kļūs māsa Bārnsa. Māsa Bārnsa piecēlās, kad tika nosaukts viņas vārds. Liliāna īsti viņu nepazīna, taču viņa izskatījās draudzīga.

Mamma stāstīja, kad viņa bija Liliānas vecumā, viņas Jauno sieviešu biedrības vadītāja kļuva par vienu no viņas labākajām draudzenēm. Varbūt Liliāna un māsa Bārnsa kļūs par draudzenēm! Tā bija atbilde uz viņas lūgšanu.

Pēc Svētā Vakarēdiena sanāksmes Liliāna devās uz viņas jauno klasi. Gaitenī stāvēja kāda vecāka meitene.

„Sveika!” teica Liliāna. „Vai tu apciemo mūsu bīskapiju?”

Meitene papurināja galvu. „Nē. Mana ģimene tikko šurp pārvācās.”

Liliāna pasmaidīja. „Esi sveicināta mūsu bīskapijā. Šī ir mana pirmā diena Jauno sieviešu biedrībā.” Viņas abas ar jauno meiteni apsēdās klasē. „Starp citu, mani sauc Liliāna.”

„Nevar būt!” jaunā meitene atteica. „Mani arī sauc Liliāna!”

Liliāna pasmējās. Debesu Tēvs jau atkal bija atbildējis uz viņas lūgšanu! Iespējams, ka Jauno sieviešu biedrība nemaz nebūs tik vientuļa. ●

Šie notikumi norisinājās Austrālijā.

VECĀKIEM BĒRNIEM

